

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೇಟೆಯ ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೇಟಿಗೆ ಬಯಲ್ಲು ಎರಡು ಚೀಲಗಲ್ಲಿವೆ; ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚೀಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಚೀಲ. ದೊಡ್ಡ ಚೀಲ ಮನೆಯ ಅಗ್ತವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಸಣ್ಣ ಚೀಲವನ್ನು ಮಾಂಸ, ಮೀನು ಅವಥಾ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಹೆಂಡಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ಇವತ್ತು ಪೇಟೆಯಿಂದ ಏನು ತಲ್ಲಿ?’

‘ಮೂರು ಕೆ.ಜಿ. ಬಾಸುಮತಿ ಅಕ್ಕಿ, ಕಡ್ಡೆ ಬೇಕೆ, ಎಣ್ಣೆ ಹಿಟ್ಟು, ಅಲುಗಡ್ಡೆ, ಪಡವಲಕಾಯಿ, ಬಿಂಡಕಾಯಿ, ಹಾಗಲ ಕಾಯಿ, ಹಸಿ ಮೆಣಸು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮ್ ಜಂಗೋಂಧಿಯನ್ನು ತನ್ನ’ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಹೆಂಡತಿ.

‘ಇವತ್ತು ಮೀನು ಬೆಳ್ಳಾ?’

‘ಹಾಂ, ಮೀನು ಹೇಳಲು ಮರೆತೆ. ಮೀನೂ ತನ್ನ. ಕತಲಾ ಅಧವಾ ರೋಮೂ ಮೀನು ತರಬೇಡಿ. ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರದ ಪಾವದಾ ಮೀನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆಲಿಗ ಪಾವದಾ ಮೀನು ಅಂದೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟು.’

ಆಗಲೇ ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಅವರ ಮಗ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ‘ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೊಂದು ಶೇವಿಂಗ್ ಕ್ರೀಮ್ ತನ್ನ’

ಸೋನೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ಮಾವ, ನನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಶಾಂಪೂ ತನ್ನ, ಜೋತೆಗೆ ಬಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸೋಪೂ ತನ್ನ’

ಮೊಮ್ಮೆಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ‘ಅಜ್ಞಾ, ನನಗೊಂದು ರೂಲ್ ಹಾಕಿಕೋ ನೋಟೊಬುಕ್ ಮತ್ತು ಬಂದು ವೆನ್ನಿಲ್ ತನ್ನ’

ಮೊಮ್ಮೆಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ನನಗೊಂದು ಅಲೂಚಿಪ್ಪೆ ಪ್ರಾಕ್ಕೆಟ್ ತನ್ನ’

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಲ್ಲಿದ ಮಗಳ ಮಗ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ‘ಅಜ್ಞಾ, ನನಗೂ ಒಂದು ಅಲೂಚಿಪ್ಪೆ ಪ್ರಾಕ್ಕೆಟ್ ತನ್ನ’

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೆಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮಗ, ಸೋನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರೆಗುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು. ಅದರೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀಲ್ಲ! ನನ್ನಿಂದಲೇ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹಣ ಉಲ್ಲಿಸುವ ಚಿಂತೆ; ಇದೊಂದು ಅಧ್ಯಂತ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಅವರ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿದೆ, ನನ್ನ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ; ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದ ಕಿಂತ. ಅದರೆ ಈಗ ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗೆ ಮಾತನಾಡದ ಮೌನ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಏನು ಹೇಳುವರೋ, ಎಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಇದೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದರೂ ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪೇಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಅಗ್ತಗಳನ್ನು ನೆನೆಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡ ನಂತರ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲ ಭಾರವಾಯಿತು, ಮೂರು ಕೆ.ಜಿ. ಬಾಸುಮತಿ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳಬಾರಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈಗೆನು ಮಾಡುವುದು, ಕಷ್ಟವಿಂದ ಚೀಲ ಹೊತ್ತು ಹೋಗೇಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಪೇಟೆಯಿಂದ ಹೇರಣಿ ಒಂದು ಚಹಾ ಅಂಗಡಿಯ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಚಹಾಕ್ಕೆ ಅದೇಸಿನುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿತ್ಯ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ ನಂತರ ಈ ಚಹಾ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ; ಇದು ಅವರ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಹೆ ಚಹಾ ಕುಡಿದು ನಂತರ ತಮ್ಮ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಹ ಚಹಾ ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಕರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಎದುರು ದತ್ತೋ ಬಾಬೂ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ದತ್ತೋ ಬಾಬೂ ಇವರು ವಾಸಿಸುವ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ದತ್ತೋ ಬಾಬೂ ಸಹ ನಿತ್ಯ ಪೇಟೆಯಿಂದ ಮರಳಿ ಬಂದು ಇದೆ ಚಹಾ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಹ ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳತು ಸುಮಾರು ಅಧರ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಅದೂ-ಇದೂ ವಿಪಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಚೀಲ ಹೊತ್ತು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದತ್ತೋ ಬಾಬೂ ಅವರ ಅರೋಗ್ಯ ಹದಗಿಟ್ಟಿದೆ, ಆಗಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಲೆಸುತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ.

ದಾಸೋ ಬಾಬೂ ಅವರ ಎದುರು ಚಹಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಚಹಾ ಗುಟುಕಿರಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ಹೇಗಿದ್ದೀರ್?’